

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΑΓΚΛΙΠΕΝΟΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ἸΤΑΛΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΓ'ΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεία: 60 Γερουκωστοπούλου 60.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

Ἡ φιλόστοργος ἡμῶν Μητὴρ Ἐκκλησία προβάλλει σήμερον ὡς ἄριστον ὑπόδειγμα συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πάσχοντας τοὺς ἀγίους καὶ θαυματουργοὺς Ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμιανόν. Οὗτοι ἦσαν ἀδελφοί, κατήγοντο ἐν Ρώμῃ καὶ ἐξ ἐπιφανοῦς καὶ πλουσίας οἰκογενείας. Ὡς ἔχοντες ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἀλλὰ καὶ τὴν δέουσαν εὐφυΐαν, ἐπιμέλειαν καὶ φιλάνθρωπον καρδίαν, ἀπὸ ἐνωρὶς ἐπεδόθησαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ συντόμως προώδευσαν καὶ κατέλαβον πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων των. Τὸ ἐπάγγελμά των εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐξήσκησαν οὐχὶ πρὸς βιοπορισμὸν ἀλλὰ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων. Ἀυτόκλητοι καὶ δωρεὰν ἔσπευδον ἵνα σκορπίσουν τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης, τὰς σοφὰς συμβουλὰς των, τὰ φάρμακα, τὴν ὑγείαν εἰς τὰς ταλαιπώρους ὑπάρξεις. Δι' αὐτὸ καὶ δικαίως Ἀναργυροὶ ἐκλήθησαν. Ἀλλὰ δὲν ἔφθανεν ἕως αὐτοῦ μόνον ἡ δρᾶσις των. Ἐν ᾧ ἄφ' ἑνὸς οὐδὲν δι' ἑαυτοὺς ἐλάμβανον, ἄφ' ἑτέρου ἐφρόντιζον ἵνα μετοχετεύηται διὰ τῶν πλουσίων ἀσθενῶν ἡ φιλάνθρωπία ἐπὶ τοὺς πτωχοὺς ἀσθενεῖς. Ἀλλὰ δὲν ἐφρόντιζον μόνον διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς ψυχῆς. Εὐερίσκοντες κατάλληλον ψυχολογικὴν στιγμήν τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀρρώστων των, τεχνήντως καὶ ἐν σοφίᾳ πλουσίως χορηγοῦμένη Θεοῦ, ἐσκόρπιζον ἔτι μᾶλλον ἀφειδῶς καὶ ἐπιστημονικῶς τὴν πνευματικὴν

φιλάνθρωπιαν ἐπὶ τοὺς πάσχοντας. Ὡς ἄριστοι ἰατροὶ ποῦ ἦσαν καὶ ὡς κατέχοντες τὸν θριγκὸν τῆς ὑγιοῦς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐγνώριζον πολὺν καλῶς ὅτι ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ ἀμαρτία εἶναι ἀλληλένδετα καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἀσθένειαν προκαλεῖ ἡ ἀμαρτία, τὸ σφάλμα, τὸ παραπτώμα, ἡ ἀπροσεξία εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ εἴτε καὶ πρὸς φυσιολογικοὺς νόμους οὓς ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἔδηκε καὶ παρήγγειλεν ἀπαρεγκλίτως νὰ τοὺς τηρῶμεν.

Ἦκμασαν τὸν τρίτον αἰῶνα, δηλ. ἔζησαν καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀπαισιωτέρων κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμῶν ἦτοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ καταπαύσεως τῶν ἐξωτερικῶν διωγμῶν ἀλλ' ἐνάρξεως τῶν ἐσωτερικῶν ἐξ αἰτίας τῶν ποικιλιανύμων σατανικῶν αἰρέσεων. Ἐπὶ τέλος ὁ ἀνθρωποκτόνος φθόρος ἐγεννήθη μεταξὺ τῶν συναδέλφων των καὶ τούτου ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν πρωτοπλάστων! Ἐδολοφονήθησαν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας των ἀλλ' ἄφ' οὗ πρὶν ἔσπειραν ἀρετὸν σπόρον τοῦ ὁποῦ τὸν καρπὸν ἤρχισαν νὰ θερίζουν εὐθὺς ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου των διὰ τῆς ἀνωθεν δωδείσης χάριτος τοῦ νὰ ἐξακολουθοῦν καὶ μετὰ θάνατον νὰ ἐξασκοῦν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμά των ὡς μόνην δωρεὰν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ζητοῦντες τὴν ἐνθερμον καὶ ἐνεργὸν πρὸς τὸν Σωτῆρα πίστιν! Καὶ τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἔχει ἀπτά